

РЕШЕНИЕ

№ 148

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 21.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **6117** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Е. Г. СОФИЯ ВМ“ ЕООД със седалище в [населено място], подадена от адв. В. И., срещу Решение № 000030-4470/10.05.2022г. на заместник изпълнителния директор на НАП, с което е оставено без уважение искане на жалбоподателя за възстановяване на платена държавна такса по чл. 30, ал.6 от Закона за хазарта (ЗХ) в размер на 50 000 лева.

Жалбоподателят „Е. Г. СОФИЯ ВМ“ ЕООД обжалва решението на заместник изпълнителния директор на НАП изцяло като незаконосъобразно. Счита таксата по чл.30, ал.6 от ЗХ за недължимо платена, защото заявлението за продължаване на лиценза е подадено преди въвеждането на тази разпоредба с изменението на ЗХ, ДВ бр. 69/04.08.2020г. Сочи, че дейността на дружеството се облага по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) и в тази връзка се позовава на чл.30, ал.7 от ЗХ, която изключва събирането на таксата по ал.6. Поради това е поискал възстановяването на платената такса по чл.30, ал.6 от ЗХ, като ответникът незаконосъобразно му е отказал това с оспореното решение. Претендира разности.

Ответникът – изпълнителният директор на Националната агенция за приходите /НАП/ в придружително писмо чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът приема:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установени факти:

Дружеството „Е. Г. СОФИЯ ВМ“ ЕООД е подало искане с вх. № 000030-5971 от 27.07.2020г. по реда на чл. 36, ал.4 от Закона за хазарта за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала с адрес в [населено място], [улица], № 50, за срок от 5 години.

По искането е издадено Решение № 000030-1426 от 22.04.2021г., с което е издаден лиценз на дружеството за организиране на хазартни игри. С решението е определен и размера на дължимите държавни такси – по чл.30, ал.1 в размер на 25000 лева , и по чл.30, ал.6 в размера на 50 000 лева, дължими в 7-дневен срок от издаване на разрешението. Изрично е посочено, че удостоверението по чл.34 от ЗХ ще бъде предоставено след внасяне на таксите.

Видно от представено по делото платежно нареждане от 29.04.2021г., дружеството е заплатило сумата от 50 000 лв., като за основание на плащането е посочено: „чл. 30, ал.6 от ЗХ“.

С искане от 20.04.2022 г., жалбоподателят е поискал от изпълнителния директор на НАП С. да му бъде възстановена сумата от 50 000 лв. като недължимо платена. Изложил е съображения за това, че таксата по чл. 30, ал.6 от ЗХ е недължима на основание ал.7, тъй като дружеството се облага с алтернативен данък по реда на ЗКПО.

С Решение № 000030-4470/10.05.2022 г. заместник изпълнителният директор на НАП е оставил без уважение заявлението на жалбоподателя за възстановяване на платената по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал.6 ЗХ в размер на 50 000 лв.

Правни изводи:

Оспореното решение е издадено от Заместник изпълнителния директор на НАП, на основание чл. 17, ал. 1, т. 16 ЗХ, съгласно която разпоредба изпълнителният директор на НАП е органът, който осъществява дейността по издаване и продължаване на лицензите за организиране на хазартни игри, както и има правомощия да се произнася и по други въпроси в областта на хазарта и свързаните с него дейности. Съгласно цитираната разпоредба, изпълнителният директор на НАП е материално компетентният орган да разрешава и съответно да отказва възстановяването на платени такси за издаване и продължаване действието на лицензите за организиране на хазартни игри с игрални автомати. Решението е издадено от Заместник изпълнителния директор на НАП на основание Заповед № ЗЦУ-701/28.04.2022г. в качеството му на надзорен орган в областта на хазарта и свързаните с него дейности.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал.2 и ал.3 от АПК, доколкото в ЗХ няма други специални изисквания.

Не се установяват допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната на административния акт.

Решението е издадено обаче при неправилно приложение на материалноправните разпоредби на закона.

Разпоредбата на чл. 30, ал.6 от ЗХ е нова и е приета с изменение на закона, обнародвано в ДВ, бр. 69 от 04.08.2020 г. Искането за издаване на лиценз е подадено на 27.07.2020г. Съгласно § 86, ал.1 от ПЗР на ЗИДЗХ образувателите и неприключени до влизането в сила на този закон производства по искания за издаване на лиценз, продължаване или промяна в издаден лиценз, утвърждаване на типовете и модификациите на игралното оборудване, джакпот системите, игралния софтуер, включително централната компютърна система, системите за онлайн залагания, комуникационното оборудване, включително контролния локален сървър, и устройствата на самообслужване за организиране на лотарийни игри, допустими за използване на територията на страната, се довършват при досегашните изисквания в 9-месечен срок от влизането в сила на този закон, освен ако този срок е по-кратък от срока, предвиден в закона за произнасяне.

Внасянето на таксата е изискване за издаването на лиценза, тъй като таксата е предвидена в чл.30 от ЗХ, а разпоредбата на чл.29, ал.3 от същия закон обвързва издаването на удостоверение за лиценз или за промяна с внасянето ѝ - въз основа на нея и в срок до два работни дни след постъпването на таксата по банкова сметка на Националната агенция за приходите ответникът следва да издаде удостоверение за удължаване срока на лиценза.

9-месечният срок по преходната разпоредба е изтекъл през май 2021г., когато вече е издадено решението за продължаване на срока на лиценза. Следователно към процедурата по продължаване срока на лиценза на жалбоподателя са приложими изискванията преди изменението на закона, включително и определянето и събирането на дължимата такса.

В Тарифата за таксите, които се събират по Закона за хазарта, към която препраща чл. 30, ал.1 ЗХ, в чл. 4 изрично е предвидено, че за продължаване действието на издаден лиценз по чл. 36, ал. 1 от ЗХ се събира съответната такса по чл. 3, ал. 1 от Тарифата. Съгласно чл. 3, ал.1, т.4, буква „б“ от Тарифата, за издаване на лиценз за организиране на хазартни игри и дейности по ЗХ и по-конкретно за игри с игрални автомати се събира такса, както следва - за игрални зали с 30 игрални места - 15 000 лв., и по 100 лв. за всяко допълнително игрално място.

Отделно от това разпоредбата на чл.30, ал.5 от ЗХ в относимата редакция преди изменението на закона (сега ал.7) предвижда, че за хазартните игри, които се облагат с алтернативен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане, се събират само таксите по ал. 1. Поради това, платената по сметка на НАП такса по чл. 30, ал.6 ЗХ в размер на 50 000 лв. не се дължи и е следвало да бъде възстановена при поискването от дружеството.

Предвид изложеното, оспореното решение като неправилно, поради противоречието му с материалния закон, следва да бъде отменено, а преписката да бъде върната на органа, с указание за повторно произнасяне съобразно тълкуването на закона, дадено в мотивите на настоящото решение.

Разноски:

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски за внесената държавна такса от 50лв. и платеното по банков път адвокатско възнаграждение от 2520 лв. съгласно представеното платежно нареждане. Възражението за неговата прекомерност е неоснователно, тъй като същото е определено и заплатено под минималния размер, предвиден в чл.7, ал.2 от Наредба от 09.07.2014г. за

минималните размери на адвокатските възнаграждения размер..
Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд
София-град, II отделение, 38-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 000030-4470/10.05.2022г. на заместник изпълнителния директор на Националната агенция по приходите.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Националната агенция по приходите за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по прилагането на закона.

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите да заплати на „Е. Г. СОФИЯ ВМ“ ЕООД със седалище в [населено място] сумата от 2570 (две хиляди петстотин и седемдесет лева) разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: